

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 8 квітня 1982 року № 42 (3082).

Ціна
2 коп.

Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Леоніду Іллічу БРЕЖНЄВУ

Делегати XXIV з'їзду Ленінської Комуністичної Співки Молоді України від імені комсомольців, усіх юнаків і дівчат республіки звертаються до Ленінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, до Вас, дорогий Леоніде Іллічу, зі словами сердечної і синівської вдячності за безустанне піклування про благо і щастя радянських людей, процвітання соціалістичної Батьківщини, зростання її міжнародного авторитету.

Комсомольці і молодь Радянської України одностайно схвалюють і гаряче підтримують мудру внутрішню і зовнішню політику нашої партії, плідотворну, творчу діяльність Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з видатним політичним і державним діячем сучасності, вірним продовжувачем справи великого Леніна товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим.

Як керівництво до дії сприйняли ми постанову XXVI з'їзду КПРС про те, що найважливіше, найголовніше в роботі комсомолу — це формування покоління людей політично активних, які знають справу, люблять працю і вміють працювати, завжди готові до захисту своєї Батьківщини. Наш

відповідь на цей наказ партії — високопродуктивна праця, відмінне навчання, активна громадська діяльність.

Несчиненню допомоги комсомолом у формуванні активної життєвої позиції гідростроючого покоління подають ваші, дорогий Леоніде Іллічу, книги «Мала земля», «Відродження», «Цілина» і «Спогади», які несуть у собі заряд величезної політичної сили, прояснюють глибоким соціальним оптимізмом, вірою в невичерпні можливості нашого соціалістичного суспільства.

Продовжуючи революційні, бойові і трудові традиції радянського народу, комсомольці і молодь республіки підтверджують свою беззавітну відданість ідеалам комунізму ударною працею, наполегливою роботою по втіленню в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1981 р.) пленуму ЦК КПРС.

При активній участі комсомольців і молоді республіки споруджено найважливіші народногосподарські об'єкти — шахти імені Ленінського комсомолу України і «Комсомолец Донбасу», нові енергоблоки на Ровенській, Чорнобильській АЕС, перші черги каналу Дніпро-Донбас, Дністр

ровського гідровузла та інші новобудови.

Гідний вклад у дальший розвиток сільськогосподарського виробництва вносять молоді трудівники села. Тільки за останні чотири роки 685 тисяч юнаків і дівчат оволоділи механізаторськими професіями, 80 тисяч чоловік направлені за комсомольськими путівками для роботи в громадське тваринництво.

Шириться патріотичний рух «Одинадцятій п'ятирічці» — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих! Більш як 15 тисяч молодих виробників, 703 комсомольсько-молодіжних колективів до дня відкриття нашого з'їзду виконали плани двох років п'ятирічки.

Республіканська комсомольська організація прийшла до свого XXIV з'їзду політично й організаційно зміцненою, тісно згуртованою навколо рідної Комуністичної партії, готовою завжди в усьому бути її бойовим помічником, ударним згоном будівників комунізму. Причетність до загальнопартійних, всенародних справ і звершень надихає усіх нас, народжує творчу ініціативу і високу відповідальність за свою роботу.

ДЕЛЕГАТИ XXIV З'ЇЗДУ ЛКСМ УКРАЇНИ.

В УСЬОМУ РІВНЯТИСЬ НА КОМУНІСТІВ

Завершився XXIV з'їзд ЛКСМ України

Вірність молоді республіки справі Леніна, Комуністичної партії, прагнення юнаків і дівчат бути гідними революційних, бойових і трудових традицій радянського народу, йти в перших рядах будівників комунізму яскраво продемонстрував XXIV з'їзд ЛКСМУ який 6 квітня, завершив свою роботу в Києві. Протягом двох днів у столичному Палаці культури «Україна» йшла велика розмова про діяльність комсомольських організацій республіки, про підвищення їх ролі в мобілізації юнаків і дівчат на виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, завдань, висунутих Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим,

шляхи посилення комуністичного виховання молоді. У роботі з'їзду взяли участь керівники Комуністичної партії України і Уряду республіки В. В. Щербинський, О. Ф. Ватненко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Фадорчук, В. Ф. Добрик, Ю. Н. Ельченко, О. С. Капато, Є. В. Качаловський, Ю. П. Коломієць, Я. П. Погребняк, перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов.

Делегати глибоко, по-діловому обговорили доповідь першого секретаря ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнка «Звіт про роботу Центрального Комітету ЛКСМ України і завдання комсо-

мольських організацій республіки по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України» і звіт ревізійної комісії ЛКСМ України, з яким виступив її голова А. Д. Капустін.

У своїх виступах посланці комсомольських організацій республіки підкреслили, що як заклик до нових творчих звершень, як бойову програму дій сприйняли вони надихаюче привітання Центрального Комітету Компартії України, промову на з'їзді члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського.

Промовці наводили приклади високої трудової активності, теоретичної від-

розуміння складності і напруженості завдань нинішнього року і п'ятирічки в цілому, критично оцінюють досягнуте, з'їзд комсомолу республіки намітив шляхи дальшого поліпшення ідейного, трудового і морального виховання молодого покоління, організаційно-політичного зміцнення комсомольських рядів, підвищення бойовисті першорядних організацій.

У комсомолу немає інших цілей, ніж цілі партії. У нього немає іншого шляху, ніж вказаний Леніним шлях боротьби за комунізм!

Від імені комсомольців, усіх юнаків і дівчат республіки запевняємо Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК, Вас, дорогий Леоніде Іллічу, що відамо усі свої сили, знання і творчу енергію справі Жовтня, справі комунізму, новими успіхами в праці і навчанні зустрінемо XIX з'їзд Ленінського комсомолу і 60-річчя утворення СРСР.

Хай живе наша велика багаторазовою Батьківщиною — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу — розум, честь і совість нашої епохи!

Молоді які переконливо підтверджують вірність ленінського передбачення: «Тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами». Делегати гоюрили про високу честь бути причетними до великих звершень радянського народу, здійснювати під керівництвом партії грандіозну програму творення.

На з'їзді називались яскраві цифри і факти, що характеризують вклад молоді у здійснення завдань п'ятирічки. Так білш як п'ятимільйон молодих киян включилися в патріотичний рух «Одинадцятій п'ятирічці» — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих». З них три з половиною тисячі зобов'язалися до відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ виконати планові завдання двох років п'ятирічки. 24 ешелони надпланового антрациту від-

(Закінчення на 2-й стор.).

Центральному Комітетові Комуністичної партії України

Від імені багатомільйонного загону комсомольців і молоді республіки делегати XXIV з'їзду Ленінської Комуністичної Співки Молоді України шлють Центральному Комітетові Комуністичної партії України гарячий комсомольський привіт і слова широкій вдячності за батьківську увагу, безустанну турботу про виховання молодого покоління.

Юнаки і дівчата республіки, як і всі радянські люди, всім серцем схвалюють і безроздільно підтримують ленінський політичний курс нашої партії, плідотворну практику діяльності Центрального Комітету КПРС, його Політбюро на чолі з полум'яним борцем за справу миру і комунізму Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим.

Для всіх нас життя і діяльність Леоніда Ілліча Брежнєва є прикладом безмежної відданості справі Комуністичної партії, самовідданого служіння своєму народові, соціалістичній Вітчизні.

Як заклик до нових творчих звершень, як бойову програму дій сприйняли комсомольці і молодь надихаюче привітання Центрального Комітету Компартії України, промову на з'їзді члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України товариша В. В. Щербинського. Високе довіря комуністів юн республіки виправдає конкретними діями, успіхами у здійсненні рішень XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1981 р.) пленуму ЦК КПРС, XXVI з'їзду Компартії України.

Ми ясно розуміємо, що комуністичне ставлення до праці, висока ефективність і якість роботи, економія та бережливості в усіх галузях народного господарства, відмінне навчання — наша священна справа і комсомольський обов'язок.

Хай живе Комуністична партія України — бойовий загін КПРС!

Слава Комуністичній партії Радянського Союзу — патріотичну й організаторську всіх наших перемог!

ДЕЛЕГАТИ XXIV З'ЇЗДУ ЛКСМ УКРАЇНИ.

Пленум ЦК ЛКСМ України

Відбувся Пленум ЦК ЛКСМ України, обрано XXIV з'їздом ЛКСМУ. Пленум розглянув організаційні питання. До складу бюро ЦК ЛКСМУ обрані: М. М. Бака, В. П. Борзов, Ю. М. Волков, В. В. Врублевська, Л. М. Іванчук, А. І. Корнієнко, О. П. Козіра, М. А. Кравченко, Ю. М. Маршавін, В. І. Мironenko, І. Я. Сахань, Б. В. Солдатенко, Д. І. Ткач, О. С. Федосєєв, В. І. Цибук.

Кандидатами в члени бюро ЦК ЛКСМУ обрані: О. О. Андрияк, В. М. Жипа, Ю. І. Константинов, О. С. Конзюков, А. Д. Моргул, П. І. Пенюмарьов, Ю. І. Шаповал.

Пленум обрав першим секретарем ЦК ЛКСМ України А. І. Корнієнка, другим секретарем — Б. В. Солдатенка, секретарями — В. П. Борзова, В. В. Врублевську, В. І. Мironenko, І. Я. Сахань, Д. І. Ткача.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов вручив В. С. Пляхю, колишньому секретареві ЦК ЛКСМУ, який інші працює першим заступником голови Державного комітету УРСР по професійно-технічній освіті, вищу нагороду комсомолу — Почесний знак ВЛКСМ — за багаторічну плідотворну роботу по комуністичному вихованню молоді.

Відбулося засідання ревізійної комісії ЛКСМ України, обраної XXIV з'їздом ЛКСМ України. Головою ревізійної комісії обрано А. В. Дузовського

(РАТАУ).

В УСЬОМУ РІВНЯТИСЬ НА КОМУНІСТІВ

(Далі в статті)
Поч. на 1-й стор.)

Грав на честь з'їзду комсомолу України тільки один донецький колектив — дільниця № 1 ордена Жовтневої Революції шахти «Комуніст» — ініціатор обласного змагання «ХІХ з'їздів ВЛКСМ — 19 ударних декад». Вагомим грудковим подарунком форумові молоді республіки стала колонна і надпланових тракторів, випущених юнаками і дівчатами Харківського тракторного. Понад 400 тисяч юнаків і дівчат Дніпропетровщини зустріли з'їзд тижнем найвищої продуктивності праці.

Делегати розповідали про участь молоді в дальшому розвитку сільськогосподарського виробництва, здійсненні продовольчої програми. На кожному другому гектарі вирощують кукурудзу і на кожному четвертому — цукрові буряки комсомольсько-молодіжні колективи Хмельницької області. Під девізом «Гарний урожай — ударний фронт молоді» працюють сільські юнаки і дівчата на Черкищині. Більш як 500 десятикласників рекомендовано тут до складу районних комсомольсько-молодіжних загонів, які працюватимуть на фермах.

Делегати по-ділово аналізували досвід організації соціалістичного змагання, підвищення рівня трудової і виробничої дисципліни. Мова йшла про те, що у вихованні свідомого, творчого ставлення до праці слід повніше використовувати можливості комсомольсько-молодіжних колективів, мобілізуючий приклад передовиків.

Велику увагу на з'їзді було приділено завданням посилення ідейно-політичного виховання молоді, формування у юнаків і дівчат глибоких, твердих комуністичних переконань, високих моральних якостей, активної життєвої позиції. Делегати говорили про необхідність ще ширшого використання в політичному, класовому загартованні молоді революційних, бойових і трудових традицій радянського народу. Молодь повинна в усьому рівнятися на комуністів, вчитися у них по-ленінському працювати і перемогати. Підкреслювалася важливість посилення військово-патріотичного виховання підрастаючого покоління.

У багатьох виступах йшла мова про шляхи зміцнення первинних комсомольських організацій, підвищення їх бойовості, активізації внутрішньої роботи, виховання комсомольців в дусі суворого додержання Статуту ВЛКСМ. Говорилися про необхідність наповненіше вдосконалювати стиль і методи роботи комітетів комсомолу, в першу чергу районних і міських, поліпшувати підготовку і виховання комсомольських кадрів.

(РАТАУ).

ТУРБОТИ МОЛОДИХ НОВАТОРІВ

Повністю усунути ручну працю дає змогу комплексно механізована прокатна лінія, впроваджена на Запорізькому домобудівному комбінаті. Розробили її учні і майстри МПТУ-31. Макет цього потоку — один з 300 експонатів виставки технічної творчості молоді, що відкрилася в

обласному центрі. Експозицію присвячено з'їздам комсомолу.

Багато робіт, представлених тут, уже впроваджено у виробництво. Наприклад, молодіжний колектив під керівництвом інженера Олександра Леоніда з об'єднання «Перетворювач» спроектував і змонтував блок управління автоматизованою гальванічною лінією по виготовленню друкованих плат. Юні новатори ведуть наполегливий творчий пошук.

М. КЛИМЕНКО,
кор. РАТАУ.

НЕ МОГЛИ дочекатися тепла молоді механізатори колгоспу імені Компартії. Кортіло вивести посівні агрегати в поле. Нестерпіння їхнє можна зрозуміти — це зливи надумали вони створити комсомольсько-молодіжний колектив і випробувати себе при першій же нагоді. Але мало бути посівна кампанія. Секретар комітету комсомолу, молоді механізатор Людмила Багно, довго радилася з комсомольцями, керівниками господарства, як краще організувати роботу в полі. От тоді й знайшли спільне рішення — для того, щоб часно і високоякісно провести сівбу ранніх зернових, (для КМК виділили площу 300 гектарів), слід щодня засівати не менше 30 гектарів поля. 100 робочих годин — за такий строк зобов'язалися вони впоратися із своїм завданням.

В кінці березня після тривалих морозів, які відстрочували час першого хліборобського виходу в поле, пройшов раптом теплий до-

КОЛЕКТИВ УТВЕРДЖУЄТЬСЯ

шок, а вже наступного дня холоди скорилися. Три-чотири дні, протягом яких прогрілася земля, комсомольці не марнували дарма, закривали вологу, ще раз прискількиво оглядали посівні агрегати, а на початку квітня перше добірне зерно лягло в ґрунт.

Сьогодні Володимир Солов, Федір Доброзвільний, Леонід Новак, Віктор Козачок, Віктор Євтушенко, Микола Маркушенко та інші члени комсомольсько-молодіжного на чолі із секретарем комсомольської організації Людмилою Багно — у полі. З ентузіазмом трудяться молоді механізатори.

Понад 30 гектарів клону засівають.

— Не маємо права працювати інакше, — говорить комсомольський ватажок. — Колектив утворюється, а це для нас багато важить. Надто ж працюємо зігати високоякісно у дні роботи XXIV з'їзду комсомолу України.

Прагнення комсомольців колгоспу імені Компартії підтвердилися високими результатами — на 17-20 процентів перевищують зони денні норми.

В. БОСЬКО,
другий секретар Ново-
миргородського райко-
му ЛКСМ України.

У БРИГАДІ ДЕЛЕГАТА

За чотири робочих дні, як і зобов'язувалися, посіли ранні ярі зернові культури — ячмінь, овес і горох — трудівники колгоспу «Прапор

комунізму» Олександрійського району. Щодня перевищували норми на підготовку ґрунту і собі молоді механізатори Валентин По-

лічук, Михайло Кокош, Станіслав Потапов, Тетяна Шмига і Катерина Кіган. Нині комсомольці закінчують сівбу однорічних тра-

Колектив з комсомольсько-молодіжної тракторної бригади в ці дні працює й за свого товариша — групою комсомольців тракторної, делегата XXIV з'їзду комсомолу України Миколу Музфирову. Щодня змінює виронок делегата, як і його товаришів — 120-125 процентів.

На знімках: кращі молоді сівачі господарства Михайло КОКОШ і Станіслав ПОТАПОВ (угорі); сівальні агрегати — в полі.

Фото
В. ГРИБА.

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

І ВДАРИВ «НАБАТ»

Міцно обнялися старі бойові друзі, примовляючи: — Овді! Корчагін! Брузжак! Жеркий!

Так і відобразив їх об'єктиві кінокамери. Конспіративні клички, які самі по собі надихали на подвиг, носили сорок років тому учасники підпільної комсомольсько-молодіжної групи «Набат», що діяла в селі Білицьківка на Полтавщині.

Про боротьбу відважних підпільників проти фашистських загарбників розкаже

документальна стрічка «Нескорений «Набат», зйомки якої завершила в Кременчуцькому районі Українська студія хронікально-документальних фільмів. Сценариста Дмитра Мусієнка і кінорежисера Ігоря Слісаренка привабила можливість, спираючись на багатий документальний матеріал, показати джерела патріотизму радянських людей, зв'язок членів і поколінь, сьогоднішню долю села з героїчним минулим.

Сьогодні Білицьківка — велике впорядковане село Полтавщини, центральна садиба радгоспу «Більшовик» Кременчуцького району. Одна з головних вулиць носить ім'я «Набату». Тут і зустрілися учитель з Кіровоградської області Василь Ус, дніпропетровський учений Петро Кравченко, викладач технікуму з Ровенщини Василь Хорольський, житель Кременчука Іван Кравченко та інші колишні підпільники.

О. ПАЛАНТ,
кор. РАТАУ.

УРОЖАЙ-82

Комсомольський
ТЕЛЕМАЙТ

ПОЗИВНИ «ЧЕРВОНОЇ
СУБОТИ»

На зекономлених матеріалах

У лідери змагання вийшов комсомольсько-молодіжний колектив ремонтно-механічного цеху Новомиргородського піксельного заводу (бригадир Д. Титаренко, групокомсорг О. Мінаук), що карі добився не тільки найвищих виробничих, а й зумів зекономити чимало металу, електроенергії, матеріальних матеріалів.

Завдяки своїм можливостям, КМК дав слово у день «червоної суботи» відпрацювати зміну на зекономлених матеріалах і електроенергії, а у фонд ленінського суботника перерахувати 100 карбованців.

В. ГУРЕНКО,
інструктор райкому
комсомолу.
Голованівський район.

60-РІЧЧЮ СРСР — 60 УДАРНИХ ТИЖНІВ

Ініціатива КМК

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, КМК Василя Лісничого вирішив щомісяця відраховувати у Фонд миру двадцять карбованців.

У комсомольсько-молодіжному колективі — шість чоловік. Працюють вони операторами в цеху контролю — вимірювальних приладів і автоматизації Сальківського цукрового заводу. Кожен із молодих робітників має високу кваліфікацію. Комсомольці В. Клименко, О. Грабова, О. Волуйко освоїли спеціальність слюсаря-ремонтника. Від того, наскільки чітко функціонуватиме складна апаратура, що контролює процеси цукроваріння, значною мірою залежить ритмічна робота підприємства, якість продукції.

В. ПИЛИПШИН,
Гайворонський район.

ДО 112-І РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

Змагаються

класи

Учні 4-6 класів середньої школи № 3 міста Кіровограда проводять місячник по збору металобрухту, присвячений 112-й річниці з дня народження В. І. Леніна. У першу суботу квітня вони зібрали 12 тонн металобрухту.

Класи змагалися за першість. Найбільше зібрав учні 6 «Б» класу — 3 тонни. Особливого запалу і працьовитості відзначилися Наташа Фадеева, Валера Ваїчиховський, Сергійко Турман (6 «Б» клас), Саша Шевченко, Василь Скібірський, Олег Рибак (6 «А» клас), Саша Турман (5 «А» клас), Саша Козаков та Наташа Тернавська (4 «Б» клас).

Керували роботою старша піонервожата Людмила Таран та організатор позакласної роботи А. І. Василенко.

Наш коор.

ЛЮДИНА СЕРЕД ЛЮДЕЙ

Я пишу ці рядки напередодні ХІХ з'їзду комсомолу. Мое бажання звернутися до вас у ці дні природне. З'їзд стане великою подією не тільки для тих, хто носить комсомольський значок, а й для тих, хто, як прийнято казати, вже «за віком» вибув з комсомольського строю. Вік у даному разі — поняття формальне. Вихованці Ленінського комсомолу, які жили з ним назавжди.

Вступивши до лав ВЛКСМ п'ять з лишком десятиріч тому, 1928 року, я багато років пробував у самій серцевині «молодіжної бучи». Те, про що ви, сьогоднішні юнаки і дівчата, знаєте лише з книжок та кіно, для мене — живий, гарячий сторінки власної моєї юності. На донецькій землі ходив з друзями в рейди «легкої кавалерії» — боровся з безладдям, тазував ганьбою рвачів, нехлюїв, ледарів. У роки колективізації виїздив у села, допомагав будувати колгоспи, воювати з куркульством. В моїй комсомольській анкеті появились записи: «обраний секретарем осередку», «обраний членом бюро», «секретарем комсомольської організації прикордонного загону», «затверджений помічником начальника політвідділу по комсомолу».

У трудових і ратних буднях, не шкодуючи поту і крові, не шкодуючи й самого життя свого, служили ми комсомолу. Батьківщині, беззаперечно захищали її.

Ось, чому ваш з'їзд — це по праву й мій з'їзд. Ось чому готуючись до нього, я захотів висловити вам, мої молоді друзі, кілька запевнених думок, що лягли на душу.

У своїй книжці «Зустріч з юністю» я написав, що прожити неначе для життя. Одне — власне, до п'ятдесяти з лишком років, а друге — разом з молодіжною бригадою на заводі «Електросила». І це друге моє життя не менш багате подіями, не менш насичене враженнями, ніж перше, хоча в нього ввійшла чверть віку бойової служби. Здавалося б, яке може бути порівняння — багато років був у прикордонних військах, воював під Ленінградом, під Сталінградом. А на заводі що? Спецарний верстат. Напружена

норма виробів. Цехові «неуважки». Комусь із вас видається все це непривабливим, позбавленим романтики.

Зовнішньо, може, й так. Але я, коли ставав на роботу на «Електросилу», думав інакше. За моїми плечами була суворая школа життя, я добре розумів: з усього, що є на землі, найголовніше для робочої людини — мати можливість уранці мирного дня вийти в заводську прохідну, в шахту, на будову, взяти в руки інструмент і попрацювати на совість. Не для красного слівця так кажу. Переконалися у цьому. Сьому, вже будучи полковником у відставці, я подав заяву з проханням прийняти мене слюсарем на «Електросилу».

Подумайте самі: мені було за п'ятдесят, держава забезпечила хороше пенсію, міг би спокійно жити із сім'єю «на заслуженому відпочинку». Та комсомол і партія, котрі виростили мене, ачать: усі свої сили віддавай на блага народу! І ще одна обставина: у мене росли двоє дітей, син і дочка. Володі йшов тої пори одинадцятиріч, а Галочка й шість ще не минуло. Не міг я допустити, щоб вони бачили — батько аранці нікуди не поспішає, ніякого обов'язку перед суспільством у нього нема. Звідси ж тоді у дітей візьметься своє поняття обов'язку? Якими б виросли вони, якби бачили свого батька тільки відпочиваючим? Без особистого прикладу всі наші проповіді для них — звук пустий. Мені радили: підбери, Степане, Степановичу, собі робітнику якомога легшу, некурну, так би мовити... Але й такої поради не дозволила мені прийняти стара комсомольська завадка.

Є, думаю, два головних багатства в нашому житті. Про перше я тільки-но говорив: це праця. Що б не сталося, вона не зрадить. А друге неосціненне багатство в житті радянської людини — колектив. Чим би ти не займався, який би пост не займав, колектив цінуй над усе.

Попрацювавши на «Електросилу», придивившись до новачків-підлітків, я затропував об'єднати їх у бригаду. З того дня й став ской правди».

наставником, по-батьківському відповідальним за ділі підлітків, котрим завод зобов'язаний був дати «втілку в життя». Ось коли практика ще раз дозволила, що колектив — найкращий і, мабуть, найбільш впливовий вихователь для людини, яка починає свою трудову біографію.

Одному, без підтримки, нелегко. Праця стає і гордістю, і щастям не з першого дня. Перш ніж прийде успіх, треба подолати і нагромадити багато що. Етаке поняття: «копір матеріалу». Але чинять опір не тільки дерево чи метал. Багато що треба й людині в собі подолати. Позинна зпелвною стати рука, чіпкою думка, позинна ввійти у плоть і кров звичка добиватися мети. Тоді і тільки тоді проявиться майстерність. Допомогти подолати всі труднощі на шляху до неї можуть соратники по спільній справі. В ньому й полягає сила колективізму.

Колективові під силу перекозувати характери, навіть найзажкі. Празомірно порівняти його з великою, дружною сім'єю, а ми знаємо, якою великою силою в становленні людини є справжня сім'я.

Десятки моїх вихованців називають мене «бать». Але якщо подивитися в корінь, то виховував їх, звичайно, не я сам. Саме бригада ставила для кожного новачка колективним наставником, учила майстерності, виховувала тверді життєві принципи.

У юності майбутнє життя здається нескінченним. А тим часом воно таке коротке (це я з висоти своїх сімдесяти років кажу), що не встигнеш і оглянутися, як пробіжить. Є тільки один вірний спосіб подовжити його, не атративши жодної хвилини: на совість працювати, більше встигати. Використати здібності, талант, які тобі відпущено природою, на користь і на радість людям — жити і працювати разом з людьми, пліч-о-пліч з ними.

**С. ВІТЧЕНКО,
Герой Соціалістичної
Праці.
Ленінград.**

(Прес-бюро «Комсомольської бригади»)

ЕОНІД Наумович Туйгунов вважає, що йому поталанило. З першого ж дня Великої Вітчизняної війни у небі. Згадуючи бойові вильоти, а їх було за війну 239, він й досі дивується: як залишався живий?

Взяти хоча б виліт на розвідку в глибокий тил ворога, коли екіпаж їхнього грізного Б-25 одержав завдання сфотографувати аеродром противника в Радомі. Нашому командувачу було відомо, що тут базується багато фашистських літаків. Відомо також було, що аеродром цілком прикритий зенітними артилерією. Цілодобово чергують у небі зграї винищувачів, діє радіолокаційна станція. Дістатися сюди неспішним майже неможливо. Отже — прориватися через заслін...

— Викликає нас коман-

дир ескадрильї, — розповідає Леонід Наумович, — і каже: «Ось тут десь вони гніздяться, біля Радомі. Може, сто, а може, двісті. Ваше завдання — точно виявити об'єкт, зняти на фотоплівку. Врахуйте — вже два екіпажі ми втратили. Надто сильний захист із землі і з повітря. Боятися, гаді».

Командир екіпажу Мельников — льотчик бувалий, надійний. Це я знав. Та й хлопці всі — орли. Але тут чи не все залежало від штурмана, тобто від мене. По-перше, треба точно витримати курс. По-друге — постаратися підлетіти непоміченими якомога ближче до цілі. І головне — з першого заходу вдало сфотографувати об'єкт...

Напевно, ворожі спостерігачі їх помітили. До Радомі залишалися десятки кілометрів, а Б-25 потрапив у перехресний зенітний вогонь. Шугнули в хмари. Змінили курс. Зайшли з іншого боку. І знову потрапили в зону вогню. Почали маневрувати. У літаку з'явилися пробоїни. А тут ще й винищувачі стали наслідати.

«Що робити далі?» — чує в навушниках Туйгунов голос Мельникова. — «Треба показати, що ми відлітаємо. Тікаємо, розумієш?» — вигукнув штурман. Нарешті відірвалися від винищувачів. Ще один захід. Знову невдача. Ще і ще... Удари, тріск. На щастя, мотори і фотоапаратура не ушкоджені. Знають, що є шанс виконати завдання. Он вона — ціль...

Прошли краєм аеродрому. Туйгунов відзняв кілька десятків метрів плівки. Але це не те. Треба весь об'єкт, вздовж і впоперек. Попросив Мельникова зійти це разок. Знизилися, потім із залісу взяли різко вгору. Ворожі зенітники пегію, не чекали цього. Вони розгубилися, від несподіванки і запізнилися з вогнем. Леонід одразу ж піймав об'єкт в окуляр.

Завдання виконано. Тепер треба будь-що зберегти результати фотозйомки. Та раптом різкий удар струсоує машину. Замовк правий дригун.

— Тільки висока майстерність Мельникова допомогла нам дістатися до свого аеродрому, — розповідає Туйгунов. — Коли приземлилися, а сідали

уже в темряві і без освітлення (ліхтарі були розбиті), ніхто із членів екіпажу не зміг піднятися з крісла. У таких польотах сивіють льотчики.

Уранці техніки-ремонтники нарахували 237 пробоїн. Літак довелося списати. Наступної ночі наша авіація завдала Радому масованого бомбового удару. Майже всі літаки на цьому аеродромі, а їх, як стало відомо понеді 200, були знищені.

За виконання цього бойового завдання весь екіпаж був нагороджений орденами, а Туйгунов удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Було це 5 листопада 1944 року, якраз напередодні 27-ї річниці Великої Жостя.

Того ж року комсомолец Леонід Туйгунов став комуністом. Останній свій бойовий виліт штурман Туйгунов здійснив на Берлін, уже в переддень Перемоги.

А перший бойовий виліт був 23 червня 1941-го в напрямку до Бреста. Служив тоді Туйгунов у складі 203-го полку далекої бомбардувальної авіації. Червонокрилі соколи знищували бойову техніку, важливі комунікації ворога.

Під час Курсько-Орловської битви літак, на якому літав штурман Туйгунов, виявляв крупні угруповання сил гітлерівців і громив бомбами танки і артилерію, механізовані колони, аеродроми ворога. За успішне виконання завдань Леонід Туйгунов був нагороджений орденами Червоної Зірки та Червоного Прапора. Йому достроково присвоєли звання старшого лейтенанта.

На заключному етапі війни жорстокі бої розгорілися в районі Зеленовських висот неподалік від Берліна.

— Наш екіпаж, — пригадує Леонід Наумович, — мав завдання бомбити військові укріплення. А вони тут були міцні, споруджені в кілька ліній. Всі відчували, що перемога близька, що ворог видихається. І кожен з наших бійців старався хоч на хвилину приблизити ту жахливу мить, коли стихне війна.

І цей радісний день на-

став. Уранці 9 травня 1945 року штурман Туйгунов піднявся у небо, щоб просто помилуватися ним. І ніби вперше за стільки років побачив, яке воно блакитне і чисте — мирне небо. Внизу буяла зелена земля, квітнули сади. Там же й рясно чорніли страшні сліди війни.

Та в усіх на устах ціло одне слово: «Перемога!»

У цей день майор Туйгунов одягнув парадну форму, подивився у дзеркало і не впізнав себе. Його груди прикрашали Золота Зірка Героя, два ордени Леніна, два Червоного Прапора, два Червоної Зірки, ордени Олександра Невського, Вітчизняної війни І ступеня, медалі. А на скронях пробивалася сивина.

Після Перемоги ще цілих 15 літ Л. Н. Туйгунов

служив у Збройних Силах СРСР, вчив молодих льотчиків освоювати штурманську справу, допомагав гартувати юні крила, прокладати дорогу в небо.

Так і не вдалося Туйгунову побувати в рідному Красноярську. Та й їхати туди вже не було до кого. Мати жила в іншому краї. Брати і сестри (а їх було в сім'ї п'ятеро) роз'їхалися хто куди. Батька не пам'ятає. Було Леоніду всього п'ять місяців, коли його тата, червоного бійця, в 1920 році вбили колачківці.

Приїхав полковник запасу Л. Н. Туйгунов з Олександрією з усім сімейством — з дружиною, сином і дочкою. І довелося починати трудову біографію спочатку — із слюсаря на рудоремонтному заводі. Без відриву від виробництва закінчив зразу два відділення індустріального технікуму. — з відзнакою. Одержав диплом гірничого механіка.

Як здібного спеціаліста, Л. Н. Туйгунова запросили працювати в керівному апараті виробничого об'єднання «Олександріявугілля». І ось уже майже 20 років він провідний інженер відділу механічної служби.

Леонід Наумович звернув увагу, що я крадькома розглядаю листи і телеграми на його столі. Іх було з десяток.

— Поздоровляють. Запрошують на зустріч, — став пояснювати. — Це ось пишуть однополчани. В день Перемоги знову зустрінемось... А це червоні слідопити просять надіслати спогади. Це учні профтехучилища запрошують на вечір. Це ось із народного краєзнавчого музею Олександрії, теж запрошують виступити.

Леонід Наумович переглядає поштові відправлення і додає.

— Мій календар на кожен день розписаний. Ось тільки за останні дні виступав у військоматі перед призovníками, у сьомій школі, в третьому профтехучилищі... Турбот вистачає.

**В. КОЛЕСНИКОВ,
член Обласного літ-об'єднання.**

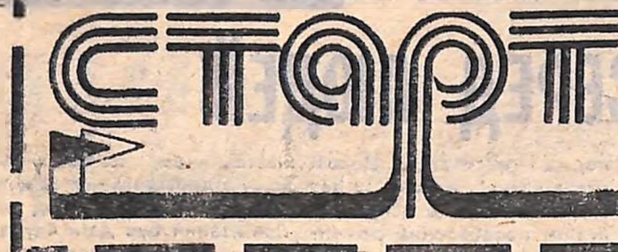
м. Олександрія.

ШІСТЬ РОКІВ ПРАЦЮЄ КОМСОМОЛКА КАТЕРИНА ЛИПОВА НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ ПАНЧІШНІЙ ФАБРИЦІ. ПО ЗАКІНЧЕННІ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ОПАНУВАЛА ФАХ В'ЯЗАЛЬНИЦІ. А НЕВДОВЗІ ВИЙШЛА ПЕРЕМОЖЦЕМ У ЗАГРАНІ ЗА ЗВАННЯ «КРАША ПО ПРОФЕСІЇ». ВЗЯВШИ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ВИКОНУВАТИ ЗМІННІ НОРМИ НА 108 ПРОЦЕНТІВ, КОМСОМОЛКА ПЕРЕКРИВАЄ ЦЕЙ ПОКАЗНИК НА 11,3 ПРОЦЕНТА ПРИ ВІДМІННІ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ. ДБАЮЧИ ПРО ЗМІЩЕННЯ ТЕХНІЧНИХ ВІДХОДІВ, МОЛОДА В'ЯЗАЛЬНИЦЯ ЗЕКОНОМИЛА НА СЬОГОДНІ 18 КІЛОГРАМІВ ПРЯЖІ ПРИ РІЧНОМУ ЗОБОВ'ЯЗАННІ 36.

**В. ГРИБ,
Фото автора.**

«Фізкультура — найголовніший предмет» —

▲ КОЖЕН УЧЕНЬ — СПОРТСМЕН.
▲ «ХЛОПЦІ ЛЮБЛЯТЬ ПІДЛІДНІ ЗАПЛИВИ...»
▲ ЗДОБУЛИ ПРАВО ВИСТУПАТИ У ФІНАЛІ.

ТАК ВВАЖАЮТЬ У СОЗОНІВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ

ДЕСЯТИРІЧНОГО Сергія Боброва запитали:

— На кого б ти хотів бути схожим?

Він трохи подумав і відповів:

— На нашого вчителя фізкультури.

— Це ж чому?

— Бо він дуже прудкий і сильний. Гирею Василь Андрійович грається, як м'ячем, на перекладні зрублив всякі чудасії, а потім ще й підтягується разів з двадцять, ставок перепливає, чотири рази за один мах, може пробігти до Кіровограда і назад, у Созонівку, не стомившись. Одного разу він розклав тридцять п'ять шківців і в усіх нас виграв. А ще наш учитель уміє стріляти із запалюючим очима...

Учні по-доброму заздять йому. З ним їм завжди цікаво. Ось він підходить у коридорі до п'ятикласників і починає розмову про гімнастику.

— Знаєте, коли її почали робити в Росії? Ще у вісімнадцятому столітті. Суворов запровадив гімнастику в армії. В Суздальському полку він урівняв рапкові гімнастичні вправи.

Влаштував В. А. Нечипуренко-якось вечір спортивної слави. На цьому виступали з показом і вправами студенти факультету фізвиховання педінституту. Демонстрував свою майстерність на гімнастичних снарядах і сам учитель фізкультури. А наступного дня до нього прийшли старшокласники і попросили записати їх у секції спортивної гімнастики. Василь Андрійович виступав їх і сказав:

— Щоб мати високі результати в цьому виді спорту, треба починати тренуватись ще з п'яти-шести років. У ДЮСШ,

наприклад, беруть першокласників.

Вчитель порадив старшокласникам:

— Заведіть собі спеціальний зошит і з першого тренувальних записуйте суворі та об'єктивні дані про фізичні і моральні зміни. І обов'язково починайте свій день з ранкової зарядки.

Зібрав він в окрему групу любителів бігу. Гілки надворі розвидняються, а Нечипуренко разом з юнаками і дівчатами вже робить перше коло на стадіоні, потім через село мчать вони до стагу.

А що в школі, після уроків? У спортзалі, на шкільному стадіоні щодня людно. Ось Василь Андрійович скликає шестикласників і готує їх до дитячої спортивної гри «Старт надії», а учнів молодших класів — до «Олімпійських сходжень». Консультує Нечипуренко фізиків Риту Ярофєєву, Ірину Міллер, Сергія Тарасевича. Маріус Андреев і дає їм звання для роботи з майбутніми значківцями ГПО. Ірина Міллер, скажімо, на вогневому рубежі вибіває 98 очок із ста можливих. Сергій Тарасевич — 97. Ой і передають ці юні стріляючи своє вміння іншим школярам.

Про те, як поставилася робота по фізичному вихованню в Созонівській середній школі, свідчать відповіді на анкету «Молодий комунар» «Колі ти на старті?» (вона надрукована в газеті 13 березня). Ось перша з них:

1. Скільки разів на тиждень тренуєшся за програмою нормативів комплексу ГПО?

Щодня.

2. Яку позицію займає щодо організації змагань

з багатоборств ГПО комітет комсомолу?

Комсомрам дано доручення: працювати з майбутніми значківцями парівні з фізоргам, допомагати їм організувати спортивні змагання з багатоборств ГПО, дбати про те, щоб кожен комсомолец склав залік з фізичної і військово-технічної підготовки.

3. Скільки масових спортивних турнірів відбулося в твоєму колективі фізкультури цього року, яка кількість значківців ГПО взяла участь у них, скільки підготовлено розрядників? Вкази імена кращих, їхні результати.

Фінішували спартакіадні поєдинки з настільного тенісу, легкої атлетики, зимового багатоборства ГПО, спортивної гімнастики, баскетболу, легкої атлетики, піонерського чотириборства, відбулися «Старт надії», легкоатлетичний крос. В останньому виді змагань взяло участь 139 учнів; 49 з них виконали розрядні нормативи. Ганна Чорна, Оксана Колотий, Геннадій Будько та Анастасія Пилипенко мали результати другорозрядників. На «Стартах надії» найспортивнішим класом визнано шостий.

4. Що зважає тобі і твоїм товаришам займається фізкультурою і спортом?

Нічого. Ми обладнали разом з Василем Андрійовичем цілий спортивний комплекс, де є сектори для занять багатьма видами спорту, в спортзалі встановили нестандартне обладнання.

5. Чи включився ти у перепідготовку після того, як отримав значок ГПО?

Василь Андрійович сказав: «Значок ГПО — це нагорода. Але вчорашнєм славою хвалитись нічого». І на уроці мужності нагадав слова Миколи Островського: «Не достойний герой той, хто добре бився на фронтах, а тепер не може бути передовим бійцем». Тож після отримання значка ми ще більше тренуємось, щоб стати розрядниками з багатоборства ГПО».

Один день на тиждень (у середу) в нього немає уроків. Тоді Нечипуренко їде в Кіровоград. Щоб зустрітися з тренерами ДЮСШ обласпоргкомітету і порадитись з ними, як ще більше активізувати роботу секцій. А після збирав Нечипуренко знову вертається в село — його там чекають кращі легкоатлети школи і колектив фізкультури обласної сільськогосподарської дослідної станції. Починається чергове заняття в «Клубі стрітерів і снайперів».

На автобусній зупинці й запитав молодого комуніста Василя Нечипуренка:

— Чим же ви приворожили цих хлопців, що вони не можуть без вас ані хвилини? В школі ж практично немає такого учня, який би активно не займався фізкультурою.

В очах сільського вчителя промігав лукавничок:

— А хто ж із хлопців не хоче бути високою зросту? От я і розробив спеціальний комплекс вправ для тих, хто швидше хоче підрости. Пропоную вправи для кращих осянки. Щоб були гарними і стрункими. От і все чаклування.

М. ШЕВЧУК.

Кіровоградський район.

У першій п'ятірці

Змагання з плавання за програмою другої спартакіади спортивних клубів педвузів України відбулися в Донецьку. В них взяли участь і представники Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Кандидат у майстри спорту Дмитро Гедзь завоював два чемпіонські титули в плаванні на спринті. Дистанцію 100 метрів він подолав за 1 хвилину 3,7 секунди, а 200 метрів — за 2 хвилини 19 секунд.

Кандидат у майстри спорту Лариса Лещукова у плаванні брасом на 200 метрів показала час 3 хвилини 02 секунди, за що

одержала срібну нагороду. Першорозрядник Олександр Білов зайняв четверті місця у плаванні на 100 метрів стилем батерфляй і 400 метрів у комплексному плаванні.

У командному заліку Кіровоградці після спортсменів Дніпропетровського і Київського інститутів фізкультури та Воршиноградського педінституту піднялися на четверту сходинку.

П'ять кіровоградців здобули право виступати у фінальних поєдинках, що проходять у першій половині травня в Дніпропетровську.

В. ШАБАЛІН.

Восьмикласниця Псбужкої середньої школи Голопаніського району Тетяна КИРИЛОВА відносить гру в шахи і до занять спортом, і до культурно-масової роботи. Їй вона віддає значну частину свого вільного часу. Шахи допомагають дівчині у навчанні, розвивають логічність мислення, гартують волю. На обласній спартакіаді сільських та селищних Рад народних депутатів серед дівчат Таня посіла перше місце.

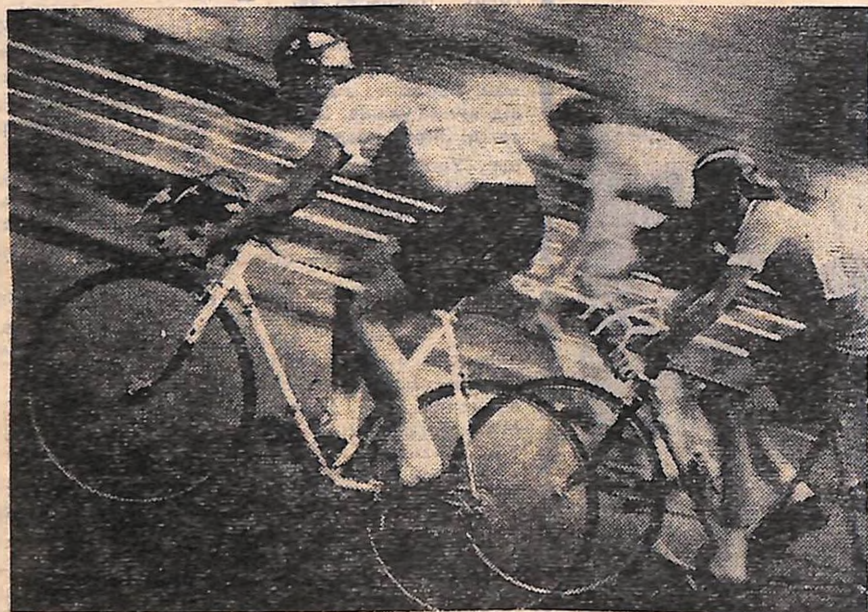
Фото В. ФАХА.

До красоти підводного світу

Любителі рибної ловлі — постійні відвідувачі Білого озера на Харківщині — нерідко бачать, як прибули сюди спортсмени спочатку проводять на березі інтенсивну розминку, а потім, одягши гідрокостюми і приладнавши на спину яскраво-жовті акваланги, йдуть під воду.

Особливо наші хлопці люблять підлідні запливи, — розповідає керівник клубу підводників харківського фізико-технічного інституту АН УРСР Володимир Кушнір. — Вода взимку — напрощуд чиста, і весь простір під льодом склепінням нагадує казковий світ. Невимовно краса!

В. ДОЛГАНОВ.
кор. ПАТАУ.

НАПРУГА БОРЮТЬБИ.

Фото В. ГРИБА.

МАРШРУТАМИ ГПО

ВСІЄЮ БРИГАДОЮ — НА СТАДІОН

«Фізкультуру і спорт — на службу п'ятиріччю» — з таким закликом виступила торік бригада Віталія Бузоворова із заводу «Запоріжсталь». Почин підняли трудівники цього заповідного підприємства — «Дніпроспецсталь».

І тепер під цим девізом працює тут більшість комсомольсько-молодіжних бригад.

Один з них — колектив, що обслуговує радіально-кувалу маніпулу, яким керує Євген Барков. Комсомольці регулярно перевищують змішні завдання, ідеють продукції відмінно. Вільніть виконала і підтвердила норми ГПО, бере активну участь у всіх спортивних змаганнях.

Регулярні заняття фізичною культурою, виробництво гімнастика, участь у спартакіадах стали для трудівників «Дніпроспецсталі» звичайною справою. Складна спортивна база — п'ятизальний будинок спорту, водна станція, тенісний спорт, басейн, стадіон «Олімпійський надії» — дає змогу культивувати всіма видами спорту. Щороку понад дві тисячі заводчан виконують норми ГПО.

Дбають на підприємстві і про фізичне загартування дітей робітників. Захоплююче проходять змагання «Батько, мати, я — турнірська сім'я», що проводиться заводським турклубом «Горизонт». Разом з батьками сини й дочкі займаються на спортивній базі, а незабаром для них відкриється спортивний замісцем промисловий — в мікрорайоні металургії. З новим навігатором для ДС і заводу ДЮСШ.

Л. ВЛАСЮК,
кор. ПАТАУ.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 03541.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-55-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, ар.к.

Зам. № 170. Тираж 51300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.